

meget mere op på de her ting og på de enkelte skæbner. Jeg synes heller ikke, man kan leve med, at vi faktisk ikke ved, hvordan det går. Det tror jeg egentlig er sandheden, når det kommer til stykket, at i en lang række tilfælde aner vi ikke, hvordan det går, når de handlede kvinder først kommer tilbage til deres hjemland.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Årsagen til, at vi ikke har så stor erfaring, og der ikke er nogen, der har fået asyl endnu, er jo desværre, at det er utrolig svært at optrevle, så derfor har man jo desværre ikke fundet ret mange af de her kvinder. Man har ikke optrevet ret mange netværk, fordi der ikke har været ret mange kvinder til at vidne, og det er jo det, der er det helt store problem.

Kl. 18.05

Jeg tror heller ikke, vi med det har lovforslag skal bilde os selv ind, at der nu melder sig en masse kvinder. De har jo for det første meget, meget svært ved det, hvis de bliver holdt tilbage, som hr. Jesper Langballe refererede til med den thailandske kvinde, for hvem det jo var umuligt at få kontakt med andre mennesker, så det er jo en svær problematik.

Jeg er ikke indstillet på, at vi skal følge op, når de er kommet tilbage til hjemlandet. Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at lande, og i det her tilfælde østeuropæiske lande, nye EU-medlemslande, efterhånden skal have ansvar for egne borgere, og det synes jeg er meget vigtigt at slå fast.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Initiativerne i handlingsplanen til bekæmpelse af handel med mennesker i perioden 2007-2010 er finansieret af et bredt flertal i Folketinget gennem satspuljen. Det skyldes jo, at alle ønsker at bekæmpe den moderne slavehandel, som handel med kvinder udgør. Det er forfærdeligt, at der her i landet findes mennesker, primært mænd, der ønsker at købe sex af kvinder, der er handlet til formålet. Vi kan ikke tilstrækkelig mange gange tage afstand fra denne trafik, som endog synes at være meget vanskelig at komme til livs.

Vi skal sætte ind mod bagmændene, og vi er jo i øvrigt nogle, som gerne vil kriminalisere køb

af sex fra ofrene, men det er jo en debat, der er pågående i Folketinget andetsteds.

Det, vi i dag diskuterer, er en række forslag, som forsøger at afbøde de traumatiske effekter for ofrene, og samtidig dannes der i øvrigt grundlag for at ratificere Europarådets konvention på området. Her har vi i Danmark været noget sendrægtige med at skrive under, men med de ting, der gennemføres her, vil vi så være i stand til at ratificere, og det er selvfølgelig godt.

Men indholdet er selvfølgelig vigtigere end konventionerne, og her er der en række fremskridt. For det første er det jo efter meget fods-læberi lykkedes at formå regeringen til at udvide refleksionsperioden til potentielt 100 dage, hvis man altså samarbejder om hjemsendelse. Men her må vi sige, at vi deler bekymringen, som er udtrykt i en række høringssvar, om den ensidige fokus på hjemsendelse nødvendigvis er til kvindens tarv.

Jeg synes, at det gør stort indtryk, når nogle af dem, der arbejder med de her kvinder, siger, at de, der har det største problem med de her ting – jeg nævner f.eks. Reden-STOP Kvindehandel – vil være de mest desperate og mishandlede kvinder, som er rædselsslagne for at vende tilbage til kriminelle netværk og videre mishandling og alt for bange til at overveje at anmelde bagmændene, som vil blive fængslet, hvis kvinderne, som det fremgår af lovforslaget, fortsat vil kunne frihedsberøves efter § 36 i udlændingeloven med henblik på at sikre muligheden for udsendelse.

Det er jo sådan nogle kvinder, der har brug for en lang refleksionsperiode. Det er jo sådan nogle kvinder, der har brug for tilbud om social og psykologisk behandling, inden de på nogen måde bliver i stand til at vurdere, om de skal deltage i en hjemsendelse eller ej.

Det er jo derfor, at man bør lytte, når hørings-svarene næsten med en stemme, Amnesty International, Dansk Psykolog Forening, Red Barnet og Reden-STOP Kvindehandel, siger, at den måde, det er formuleret på, ikke er god nok, altså med den pistolpolitik, som det nærmest er et udtryk for, når man ligesom siger til folk, hvis du vil have de her tilbud, så skal du her og nu garantere, at du vil vende hjem, også selv om du er helt overbevist om, at det bliver lige i armene på bagmændene.

Det synes vi ikke er godt nok, og vi håber, at vi kan finde hinanden i udvalgsbehandlingen, så vi kan bløde op på de formuleringer, så det mere bliver fokuseret på kvindernes tarv end på